

- כשהאוסו כבר חיכה לי לקחתי לרכבת טלפן לי קרמי
כהן: רוצה להפגש אתי. אמרתי שטאוחרן בבואי שנית אודיעו
ונפגש.

- בארבע וחצי יצאתי מפריס ובחצות הגעתי ללונדון.

לונדון, 4.8.36

באחת עשרה נפגשתי עם פרנקפורטר. מסר לי בפרוטרוט
שיחתו עם א.ג., הליפכס וקפלנד.

גור דיבר אחר בגלוי-לב "כאשר אני מדבר אחר".
השיחה נמשכה שעה ורבע, במסדר המושבות, כששניהם לבדם.

א.ג. אמר: אני ציוני. והקבינט יודע זאת. במקצת
אני חשוד בגלל זאת. כשאני ווקום מסכימים לאיזה דבר - יקבל
זאת הקבינט בלי שאלות, אך כשאני חולק על ווקום - אין הקבינט
מקבל למפרע דעתי.

הציונות לא תצליח אם בכל שלוש שנים תהיינה מהומות
וישלחו ועדות. דרוש הסכם עם הערבים וסידור קבוע.

פ.פ. סיפר לו על הסו"מ עם פיצל וחליפת המכתבים
שביניהם. הקללה של א"י הן הועדות והרפורמים.

א.ג. - ועדה זו היא לא ילדי. ירשתי אותה מקודמי.

פ.פ. הזהיר מפני תשובה (פתרון) מיכנית, כגון קביעת מספר לעליה, או גבול לעליה.

א.ג. אמר: איני מדבר כציוני רשמי, אולם על יד שולחן זה אמרתי לערבים שאנו לא נוכל להתחייב כי היהודים לא יהיו רוב. הרבה חלוי בהתכוננות לקראת הועדה. הציונים צריכים להתכונן. חשוב שחברי הועדה יבינו היטב את ה- *intangibles*.

פ.פ. שאל: המוכשרים הם להבין זאת?

א.ג. ענה: דיברתי כבר עם רומבולד, וראיתי שהוא חופס *intangibles* אלו. לקופלנד יש נטיה פרו-יהודית. וחשוב מאוד שכאי כוח הציונים יסבירו היטב היטב את האינסנג'יבלס.

פ.פ. הציע לא.ג. ללכת לא"י לאחר גמר פעולת הועדה, למען יראה בעצמו מה נעשה שם ומה יש לעשות.

א.ג. ענה: אל תספר זאת לאיש - בדעתי לעשות זאת.

פ.פ. אמר: אל תעשו מה שעשיכם במצרים: הבטחות והודעות שלא קיימתם. אין מדינאי, אמר טומס ז'פרסון, יכל לראות יותר מדור אחד - 18 שנה מכסימום, ואל תחייבו לדורות. א.ג. הסכים לכך.

פ.פ. עמד על איכות הפקידות בארץ. א"י הוא דבר יחיד במינו. התפקיד שהוטל על אנגליה בארץ הוא יחיד במינו, וקיומו מחייב פקידים בעלי חזון הנאמנים לתפקיד. חוסר פקידים כאלה הוא שורש הרע בארץ.

א.ג. הסכים לכך. אמר שהתפלא למצוא את הול כמזכיר

ראשי. הוא מכיר אותו מהמשרד. הוא "איש נייר". השופט העליון הוא שונאו הפרטי של ווקופ. יש קושי בהוצאתו מן הארץ, כי צריך ל"העלותו" לארץ אחרת, ואין כרגע ארץ פנויה.

פ.פ. דרש שלא יחן לפקידיו להחליט.

א.ג. הסכים וכבר מספל בענין זה, ביחוד הוא מונע החלטה פקידיו בעניני א"י.

פ.פ. עמד באריכות על האימפליקציה האנגליה-האמריקנית שבספער האר"י, ושאנגליה צריכה להזהר להפוך את יהודי אמריקא ל"אירים", עמד ביחוד על סכנת הפסקת העליה.

א.ג. אמר שעדיין לא בא בלבו לידי החלטה בענין זה. בזמן העדרו (כחודש ימים) לא יחלט על כך.

א.ג. שאל את דעת פ.פ. על הצהרתו בפרלמנט (בחשובה על השאלה בדבר הפסקת העליה). פ.פ. אמר שהצהרה זו צערה את אנשי 77 גרייט רוטל סטריט.

א.ג. אמר שוב שאפילו *mentally* לא בא לידי מסקנה קבועה בענין זה, ועד שובו לא יקרה כלום. המצב הוא שווקופ סבור שיש לעשות הפסקה בשעה שהועדה תפעל.

פ.פ. אמר לו, לא חשוב איך אתם תנסחו את ההפסקה, העיקר איך אחרים יבינו זאת. בשביל הערבים זה יהיה נצחון, ובהסון הערבי זה יתפרש כאילו הכריחו הממשלה למלא דרישתם. לכשיחדשו העליה - יראו בזאת בגידה וחרמית. גם באמריקא יהיה רוגז רב.

א.ג. אמר שיעיין עוד בדבר.

לבסוף דיבר פ.פ. על המנהיגים הציונים שאנגליה
יכלה לסמוך עליהם. א.ג. אישר שווקופ יש לו אסון רב כב.ג.
ושרחוק.

- השיחה עשחה רושם רב על פ.פ. הוא בטוח שהוא
ידיד נאמן, אך למען חזקו יש לדאג שחברים אחרים בקבינט יתמכו
בו.

א.ג. התאונן שהשרותים לוחצים עליו. יש פחד רב
מגרמניה, ואינם רוצים להחזיק צבא רב בארץ. ודורשים חיסול
המהומות.

כשסיפרתי לפ.פ. מה שא.ג. כתב לבפי יומים אחרי השיחה
אתו - נדהם קצת, כי התרשמותו מא.ג. אינה עולה בד בבד עם דברי
א.ג. לבפי.

אח"כ סיפר על שיחתו עם קופלנדר. הפגישה הוזמנה
ע"י האחרון. ק. אמר לו שאינו יודע כלום על א"י, ומשום כך
רצה להפגש אתו ולשמע מה בפיו.

פ.פ. ענה לו שהמיטוד הנכון הוא ההיסטוריה ולכן סיפר
לו השתלשלות העניין האר"י - המו"מ לפני מתן הצהרת בלפור, ומה
קרה מאז ועד היום. סיפר לו על הועדות שהיו בארץ, מה עשו
ואיך ראו, עמד על הרפורם של סטריקלנדר שהוזנח. ק. העיר
שסטריקלנדר הוא ידידו. פ.פ. סיפר לו פרשת פיצל, המו"מ וחליפת
המכתבים. כל זה היה חדש בשבילו. ביקש רפורמים וחומר, ונחץ

לו חשבת סטיין לוועדת שו.

ק.פ. מכיר היטב את פיל ואת רומבולד. חושב שרומבולד טוב מאוד. המונד וקרטר יהיו מושפעים ממנו (קופלנד). החברים המכריעים בוועדה הם: פיל, רומבולד, מוריס וקופלנד. אינו יודע עדיין מהי הפרוצדורה של הוועדה. גם אינו מכיר את המזכיר.

לדעת פ.פ. הרי זה אבסורד להגיד שקופלנד הוא שונא (דעת נמיר). ק. הוא ליברל במובן הטוב של המילה. מוכן לבחור בקומוניזם אם הברירה השניה היא פשיזם. (שוחחו על ספרד). השיחה עם קופלנד בענייני א"י נמשכה שלוש שעות (מלבד שעה וחצי על עניינים אחרים).

פ.פ. אמר לי מה שידוע על מוריס. הוא ראש המשפט האינרוסטרילי; לדברי לסקי שהוא חבר במשפט זה, מוריס הוא איש just ונבון. החל מ-25 לאבגוסט ישבו לסקי וקופלנד במשפט במשך שלושה שבועות, ולסקי ידבר אחר. לסקי מבקש חומר על נישול הערבים ומפעלי ההסתדרות בשביל מוריס.

סיפרתי לפ.פ. על הסליפון של משה והצעתי על פעולה פומבית. פ.פ. סבור שיש לעשות פעולה זו.

אמרתי לו שולמן כתב לי שברנדייס הגיד לו בשיחה שלא נורא אם תהיה הפסקת העליה בימי הוועדה.

פ.פ. אמר שולמן ודאי טעה. יש לו מכתב מ"השופט" שבו הוא כותב שדברי העתונים על הפסקת העליה מדאיגים. הוא גם כותב

לו שיש להאשים את הממשלה בפני הועדה על ארבעה דברים:

- (1) חלוקת קרקעות הממשלה,
 - (2) קיפוח היהודים בתקציבי החינוך והבריאות,
 - (3) קיפוח בעבודות הממשלה,
 - (4) קיפוח בחיל הספר.
- ושיש לעמוד בתוקף על חשלו פיצויים.

- פ.פ. יצא היום את לונדון, וביום השבת הוא חוזר

לאמריקא. ביום הששי ישוב לונדונה ונפגש.

- אחרי הצהרים נפגשתי עם ג'ימי לפי הזמנתו. יש לו

שתי אידיאות:

- (1) לארגן ביאת כוח גרמנים שתופיע לפני הועדה. רוסבולד הוא אנטי-נאצי, והופעה הגונה של יהודים גרמנים תעשה עליו רושם. הם צריכים להסביר את מצב יהודי גרמניה, מפעל הגרמנים. בארץ וניחוק כל קשר עם גרמניה והתקשרותם עם א"י והאימפריה הבריטית. יש להוציא החשש שעלול להתעורר בלב אנגלי מרבו יהודים גרמנים בארץ.
- (2) דיבר עם גרוסמן שבגמר המהומות יסדר פטיציה של מאתים אלף חותמים בארץ למלך האנגלי להביא רגשות תודת הישוב על ההגנה שאנגליה נחנה לישוב. הדבר צריך להעשות בסוד, שהערבים לא ידעו, במשך ימים אחדים, ולא ע"י הארגון הרשמי של התנועה הציונית. זה יעשה רושם טוב באנגליה ועל הועדה.

אמרתי לו: א) אין גרוסמן האיש שיוכל לרכז מאתים אלף יהודים בארץ.

ב) אם תהיה הפסקת עליה לא יחתמו יהודים על פטיציה כזו.

הוא סבור שגרוסמן טוב בשביל מפעל זה, כי ישחיק את הרוויז. ומפני שהיה בראש הליגה של הדומיניון השביעי.

ואשר להפסקת עליה הוא חשב שהיה טוב אילו בעצמנו היינו מפסיקים העליה למען הביא גמר למהומות, כי דעת הקהל באנגליה תהיה נגדנו אם יפצעו ויהרגו חיילים אנגלים. יש חבורת אנטישמיות באנגליה בכלל, וכל שטנה נגדנו חקלס. אגב אמר שהתעמולה הערבית מצליחה ויש לפעול נגדה. הסברתי לו הסכנה שבהפסקה, והסכנה לפי שיטתו של חידוש העליה.

מסרתי לו על הרעיון של הרב מאוסטרוב (גיוס יהודים לצבא האנגלי). לדעתו לא יקבל שום אנגלי רעיון מסוכן כזה. יהודים זרים יכלים להיות מרגלים וסוכנים של ממשלות זרות. אפשר להכריח אותם ע"י רדיפת קרוביהם. בכל אופן לא יתקבל רעיון זה על דעת אנגלים שזרים יכנסו לצבא שלהם. גם כיהודי הוא מפקד מדבר כזה, כי אין אנו בטוחים בחומר האנושי, ואם יהודי אחד יחטא - יצא הקצף על כולנו. כשהתנקשו במלך היה מלא חרדה שמא זה יהודי, וחרדה זו מלאה לב כל יהודי באנגליה, והוא ואשתו שמחו שמחה גדולה כשנודע להם שם המתנקש. הרעל של היסלר חודר לכל השכבות.

דרשתי ממנו לתת הוראות לאנשיו בארץ לעזור לנו בהכנת החומר
לועדה, והבטיח לתת הוראה כזו לפיקא.

אגב השיחה התריז הרבה נגד יהודי מזרח אירופה, נגד
הפולנים בא"י וכו'. כנראה שמי שהוא שוב השטין.

- מושב הוה"מ גורם צרות. על יסוד תשובתו של ויצמן
בכתב נחתי בבוקר הוראה לפלקור להודיע שהישיבה תחקיים בלונדון.
לפנות ערב קיבלתי טלגרמה מויצמן שלאחר עיון הוא עומד על זה
שהישיבה תהיה בצורין. טלגרפתי לו שכבר הכרזנו על לונדון,
26 לאבגוסט. בינתיים אמרתי לפלקור לטלגרף לוורשו ונ.י. לעכב
הטלגרמה של הבוקר.

5.8.36

ביי ראה אחמול את מפי. הדיבור נעשה ע"י גיי -
מפי הקשיב. סיפר לו שהציע לנציב להוסיף טרסיפיקסים על חשבון
העצים העקורים והשדות השרופים - המצריכים עבודה נוספת, והנציב
הבטיח לעיין בדבר. ואח"כ כתב לו (הנציב) שיש קשיים בהצעה זו
ולא יוכל לקבל אותה. מפי העיר: "ודאי נועץ ב- advisory
council שלו.

מפי אמר לו שהוא יודע ע"ד ה- battle שבין השופט
העליון והנציב. ההערה החשובה שהשמיע מפי היא שלמאורעות בארץ
אין שום הד בהודו. אנשי הודו לא נוגע להם מה שנעשה בארץ.